

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 147.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403939496736.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Minona smilte bevæget - hun følte sig elsket, uden at være sig det bevidst - deraf kom den ubeskrivelige Salighed, hendes Sjæl var opfyldt af. Hun foldede sine Hænder og udbrød lidenskabeligt, idet hun saae op til Himlen og ud over Jorden med taarefulde Øine. »Jeg er *vist for* lykkelig - thi undertiden synes jeg, at *alt* er her, og jeg kunde fristes til at sige med den døende Hrane: »Jeg har ingen Lyst til at fare heden, thi mig tykkes Himlen er paa Jorden!« - Hun havde givet efter for sin pludselige Sindsbevægelse uden at kjende den, derfor rødmede hun ikke over dette ufrivillige, lidenskabelige Udbrud. Viggo betragtede hende med et Blik, der bragte hendes 148 Hjerter til at banke af en forunderlig Uro - men hun slog ikke Øinene ned, de bleve ved at see ind i hans, med et spørgende Udtryk. »Minona!« udbrød han lidenskabeligt. »Du er *min* Himmel paa Jorden - Du har lært mig, at der er en stor og guddommelig Rigdom gjemt i et Menneskes Hjerter! kald det Idealet - jeg kalder det Kjærligheden. Du havde Ret - min Tro var Vantro, og min Kjærlighed Had, - til jeg saae dig - og nu er den Frygt. Jeg behøver ikke at spørge - jeg *veed*, at Du har mig kjær, men det forekommer mig dog tidt, at Du kun tilhører mig halvt.« Minona saae paa ham med taarefulde Øine: »Føler Du da ikke, at jeg lever heelt i dig?« udbrød hun bedrøvet. »Jeg troer det, søde Pige - men Liv og Kjærlighed er ikke Et! Naar vi er sammen tænker Du paa saamange Ting, jeg tænker kun paa dig! Nei, græd ikke, skjul ikke dit Ansigt for mig Minona, see paa mig, og siig mig: er det Idealet Du elsker i mig, som overalt, eller« - idetsamme hørtes Fodtrin i Gangen bagved dem, og Viggo holdt inde, thi Minona rev sin Haand løs og flygtede med Lynets Fart; - for fem Minutter siden vilde hun ikke være blevet forskrækket ved at overraskes i en fortrolig Samtale med Viggo. Han var tilmode som om han vaagnede af en Drøm, da han saae hendes lyse Skikkelse forsvinde bag Træerne.